

ಸಿಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸ್ತೀನಿ... ಗಂಡ-ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿಬಂದು, ಮನೆಗೆ ಬಂದವನೇ ಗಂಡ ಹಾಯಾಂತ ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ, ಈ ಹೆಂಡ್ತಿಯ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಬಡಪ್ರಾಣಿ ಬಂದೋಳೇ ಬಚ್ಚಲುಮನೆಗೂ ಹೋಗದೆ, ಓಡಿಹೋಗಿ ತಂದು, ಹಬೆಯಾಡೋ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಸ್ವಾಂಗ್ ಕಾಫೀಲೋಟಾನ ಗಂಡನ ಕೈಗಿಡಬೇಕು ಅಂತ ಯಾವೋನು, ಯಾಕೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ? ಗಂಡ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ಟಿವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಲೋಟ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ನಾವು ಕುಕ್ಕರ್ ಜೋಡಿಸಕ್ಕೆ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ದವಡಾಯಿಸಬೇಕಾ? ರುಚಿರುಚಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಡಿಸಿ, ಸರ್ವೋತ್ತಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಉಳಿದಷ್ಟನ್ನೇ ಬಾಚಿ ಉಣಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ಈ ತುಟ್ಟೇಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಂಡವಾಗುತ್ತಲ್ಲಾಂತ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನುಂಗೋದು ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಡುಮ್ಮಿ ಅಂತ ಬೇರೆ ನಿಮ್ಮಗಳ ಕೈಲಿ ಹಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು, ಬೇಕಾ ಈ ದುರವಸ್ಥೆ ನಮಗೇ..'

ಅವಳ ಮಾತಿನ ರೂಟು ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಳಿ, ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಒರಲಿಕೊಂಡ ಕಮ್ಮೂವಿನ ಮೋನೋ ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ನೋಡಲು ಅಲ್ಪಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಎಲ್ಲ ದಿಫೀರೆನೆ ಬದಲು!

ನಾಲ್ಕುಗೋಡೆಯೊಳಗೆ ಬದುಕು ಬಂದಿ. ವಾಕೂ ಇಲ್ಲ, ಗೀಕೂ ಇಲ್ಲ. ಹತ್ತುಮನೆ ಸುತ್ತಿ ಎಲ್ಲಿದಲಾದರೂ ಕೊರೊನಾ ತಂದು ಹಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಾಳೆಂದು ಕೆಲಸದವಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದರೆದು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೇ ಸೌಟು, ಕಸಬರಿಕೆ ಎರಡೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆಯೇ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಸ್ನಾನವಾದ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ನೈಟಿಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹೋಗುತ್ತೆ... ದಿನಾ ಮುಂದಲೆ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳೋದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೆರಳು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಕ್ಕೂ ಬೇಜಾರು. ಮನೆಗ್ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಧೈರ್ಯ. ಹಣೆಗಿಲ್ಲ, ಕುತ್ತಿಗೆಗಿಲ್ಲ. ಪೌಡರು, ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪು, ಬಿಂದಿಗಳು ಯಾವ ಮೂಲೆ ಸೇರಿವೆಯೋ? ರಾಶಿರಾಶಿ ಸೀರೆಗಳು, ಹರಳಿನ ಬೈಲೋಕು, ಬಳೆ-ಸರಗಳು ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮರೆತು ತೆಪ್ಪಗೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿವೆ!

ಓ... ನನ್ನ ಅವತಾರ ನೋಡಿದ್ದೆ ನನಗೇ ಭಯ ತರಿಸುತ್ತೆ... ನನ್ನ ಫ್ಯಾನ್ಸಿಡ್ರೆಸ್, ಪೇಟಿಕೋಟ್ ಮೇಲೆ ಕಮೀಜೋ ಅಥವಾ ನಿಲುವಂಗಿ ತಗುಲಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋ ಬೆದರುವೇಷ ಕಂಡು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಒಳಗೇ ಮುಜುಗರ.

ಈ ಕೊರೊನಾ ಎಂಬ 'ಅತಿಥಿ' ಪಿಡುಗು (ಎಂದಿದ್ದೂ ಹೊರಗೆ ತೊಲಗಲೇಬೇಕಲ್ಲ)

ಅಯಾಚಿತವಾಗಿ ವಕ್ರಿಸಿದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಹೊಸಹೊಸ ಥರ ಅನುಭವ... ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಬದಲಾವಣೆ... ಹೊರಗೆಲಸದಲ್ಲೂ ಒಂದು ನಮನೇ ಉತ್ಸಾಹ... ಮಗ ಚಿನ್ನದಂಥವನು ಮುಂಚೆ. ಸ್ವಿಗ್ಗಿ, ಜೊಮ್ಮಾಟೋ, ಡೋನ್ಟೋ ಅಂಬೋ ಆಶು ಸೂಪರ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಭೂಪ, ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಹೈರಾಣು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಲಾಕ್ ಡೌನ್ ಹೊರಗಾದರೆ, ಒಳಗೆ ಫುಲ್ಲು ವರ್ಕ್ಲೋಡು! ಬೆಳಗಿನ ನನ್ನ ಸವಿನಿದ್ಧೆಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನ! 'ವರ್ಕ್ ಫುಂ ಹೋಂ' ಎಂದು ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋನು, ಐದುನಿಮಿಷ ಬ್ರೇಕ್ ತೊಗೊಂಡು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆರಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮಹಡಿಯಿಂದ ದುಬುದುಬು ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರೋದೇ? ಸೂರ್ಯ ಕಣ್ಣೆಪ್ಪೆ ತೆಗೆಯೋದರಲ್ಲೇ ಹಬೆಯಾಡೋ ಸ್ವಾಂಗ್ ಕಾಫಿ ಕೈಗಿಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವನಿತ್ತ ಮೆನುವಿನ ಪ್ರಕಾರದ ವರೈಟಿ ತಿಂಡಿಗಳು, ಊಟ ಎಲ್ಲಾ ಟೈಮ್ ಟೈಮಿಗ್. ಇಷ್ಟತ್ತರ ತರುಣಿಯಂತೆ ನಾನು ಮನೆ ಪೂರಾ ಬಾಲ್ಯಾನ್..!

ಓ... ಅವನ ಗೋಣಗಾಟ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ... ಏನು ತಿಂಡಿ... ನಿನ್ನ ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ ತಿಂಡಿಗಳು ಬೇಡ... ಏನಾದರೂ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡು, ಅನ್ನ ಬೇಡ, ದಿನಾ ಚಪಾತಿಯೂ ಬೇಡ, ಪಲ್ಯ ಕೂಡದೇ ಕೂಡದು. ಗ್ರೇವಿ, ಪನ್ನೀರ್, ಚೀಸ್, ಕಾಜು ಕರಿಗಳು, ನಾರ್ತ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಡಿಶಸ್, ಪಾಸ್ತಾ, ನೂಡಲ್ಸ್, ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ... ತುಂಬಾ ಗೋಗರೆದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನ ತಿನ್ನಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದಾಗ, ದಿನಾ ಅದರ ಜೊತೆ ನೆಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಪ್ಪಳ ಸಂಡಿಗೆ ಕರಿಯಬೇಕು. ಅದೂ ಬೋರು, ಚಕ್ಕುಲಿ, ಕೋಡುಬಳೆ, ನಿಪ್ಪಟ್ಟು, ಶಂಕರಪೋಳಿ, ಬೋಂಡ ಪಕೋಡ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ... ಎಷ್ಟು ಥರ ಆಗಿಹೋಯ್ತು, ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆರೇಳು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಎಣ್ಣೆ ಧರ್ಮಾರ್! ಫೇಸ್ಬುಕ್‌ನ ಗೆಳತಿಯರು, ದಿನಾ ಪೋಸ್ಟ್ ಹಾಕೋ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಮಾಡಿಹಾಕಿದ್ದೀನಿ. ಜನೈಟಿ ಇಷ್ಟು ವರೈಟಿಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲವು ನಾನು. ನಮ್ಮವರು ಯುಟ್ಯೂಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟತ್ತೇಟು ಪಾಕಪ್ರವೀಣರ ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ಸ್ ನೋಡಿ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಗೋಣಿ ಎತ್ತೆತ್ತಿ ಒಗ್ಗಿದಂತೆ ಅನ್ನೋಹಾಗೆ, ಅವರೇ ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಡುಗೆಕಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಪದಾರ್ಥ, ಹಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು, ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ಗಬ್ಬು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚೆಗೂ ನನ್ನ ಕೂಗುತ್ತ, ಅದೆಲ್ಲಿದೆ, ಇದೆಲ್ಲಿದೆ ಅಂತ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಡೋ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬಲಿಪಶು ಆಗೋ ಬದಲು, 'ನಾನೇ ಎಲ್ಲ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಅಡುಗೆಮನೆಯಿಂದ ಈಚೆ ಬನ್ನಿ' ಎಂದರೆ,

'ಹೌದ್ದಾಡು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನಿಂಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಟ್ಟು' ಅಂತ ದೂರೋದು ಬೇರೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಒಪ್ಪ ಮಾಡೋರು ಯಾರುಹೇಳಿ? 'ನಿನ್ನ ಹಣೆಬರ, ನೀನೇ ಒದ್ದಾಡು' ಅಂತ ಪಾಕಶಾಲೆಯಿಂದ ಗಂಡನ ನಿರ್ಗಮನ.

ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಗಿರಿಧಾರಿ ಕಮ್ಮೂ ಎಂಬ ಸದ್‌ಗೃಹಿಣಿಯ ವೃತ್ತಾಂತಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ. ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in